

PM-0900-71281-00047-07 Advokatur C.

Den 27. februar 2008 kl. 15.00 blev retten sat på domhuset af **Dommer 1**

Retsmødet var offentligt.
Der foretoges sagsnr.

SS 3295/2007

Anklagemyndigheden
mod

Sigtede

Navneforbud

CPR nr. (Født 1967)

Ingen var tilsagt eller mødt.

Det tidligere fremlagte var til stede.

Der blev yderligere fremlagt:

1. Advokat Michael Juul Eriksens skrivelse af den 9. januar 2008, hvor han som beskikket forsvarer for **Sigtede** i medfør af retsplejelovens § 746 indbringer Nordsjællands Politis nægtelse af imødekommelse af forsvarerens efterforskningsbegæring til prøvelse af for retten. I skrivelsen blev der henvist til Nordsjælland Politis skrivelse af den 21. december 2007.
2. Skrivelse af den 11. januar 2008 fra Nordsjællands Politi.
3. Processkrift af den 22. januar 2008 fra advokat Michael Juul Eriksen.
4. Svarskrift af den 25. januar 2008 fra Nordsjællands Politi.
5. Processkrift af den 6. februar 2008 med tilhørende bilag fra advokat Michael Juul Eriksen.

Der blev afsagt

Kendelse:

Det fremgår af sagen, at den beskikkede forsvarer ved skrivelse af den 14. december 2007 til Nordsjællands Politi har anmodet om at modtage fuldstændig forsvarerengenpart vedrørende udleveringssagen mod **Sigtede**, herunder en række akter fra de amerikanske myndigheder samt kopi af akter

i sagerne mod medgerningsmændene.

Nordsjællands Politi har ved skrivelse af den 21. december 2007 til den beskikkede forsvarer blandt andet anført, at der ikke findes grundlag for at indhente yderligere akter til belysning af udleveringssagen, dels fordi der ikke - efter anklagemyndighedens opfattelse - i forbindelse med udleveringssagen skal ske en fuldstændig bevisbedømmelse svarende til en straffesag, dels fordi det er Justitsministeriet, der som ansvarlig myndighed i relation til udleveringssagen, må vurdere om udleveringsgrundlaget er tilstrækkeligt belyst.

Denne afgørelse har den beskikkede forsvarer ved skrivelse af den 9. januar 2008 indbragt for retten til prøvelse i medfør af retsplejelovens § 746.

Sagen har herefter været behandlet på skriftligt grundlag og anklagemyndigheden har ved skrivelse af den 11. januar 2008 blandt andet anført følgende:

Anklagemyndigheden skal i besvarelse af advokatens ovennævnte skrivelse af den 9. januar 2008 påstå begæringen afvist, idet der ikke er hjemmel til at behandle begæringen.

Til støtte for påstanden anføres det, at **Sigtede** er frihedsberøvet i forbindelse med behandlingen af en udleveringsbegæring fra de amerikanske myndigheder, og at afgørelse om udlevering i Danmark træffes administrativt af Justitsministeriet. Afgørelsen kan efterfølgende indbringes for retten til prøvelse.

Justitsministeriet beslutter selv - som ansvarlig myndighed - i hvilket omfang, der måtte være behov for supplerende sagsoplysning inden der træffes afgørelse i sagen.

Det er derfor anklagemyndighedens opfattelse, at der - i hvert fald for tiden - ikke kan fremsættes en begæring til retten omkring iværksættelse af efterforskning i medfør af retsplejelovens § 746. Anklagemyndigheden finder ikke, at den omstændighed, at **Sigtede** - blandt andet af hensyn til flugtrisiko - er frihedsberøvet, kan føre til en ændring i denne vurdering.

I processkrift af den 22. januar 2008 har den beskikkede forsvarer nedlagt følgende:

Påstande:

Påstand 1: Retten har kompetence til at behandle undertegnede begæring af 9. januar 2008.

Påstand 2: Undertegnede begæring af 9. januar 2008 skal efterkommes.

Ad påstand 1:

Begæringen er fremsat i medfør af retsplejelovens § 746, hvorefter retten afgør tvistigheden om forsvarerens beføjelser, herunder begæringer om foretagelse af yderligere efterforskningskridt.

Nordsjællands Politi har ved skrivelse af 11. januar 2007 påstået undertegnedes begæring afvist med den begrundelse, at der ikke er hjemmel til at behandle begæringen.

Nordsjællands Politi henviser i den forbindelse til, at [Sigtede] er frihedsberøvet i forbindelse med behandlingen af en udleveringsbegæring, hvorom afgørelse træffes af Justitsministeriet.

Jeg skal henvise til, at det fremgår af udskrift fra retsbogen fra grundlovsforhøret af 6. december 2007, at [Sigtede] sigtes for overtrædelse af den danske straffelovs § 191, og i kendelsen anføres som begrundelse for varetægtsfængslingen, at der er begrundet mistanke om, at [Sigtede] har forset sig, som beskrevet i denne sigtelse. Det fremgår endvidere af Nordsjællands Politi's retsmødebegæring af 6. december 2007, at grundlovsforhøret anmodes afholdt i anledning af en sigtelse for overtrædelse af den danske straffelov.

[Sigtede] er således først og fremmest sigtet for og varetægtsfængslet for en mistanke om overtrædelse af den danske straffelov.

Det er således helt evident, at forsvarers begæring om indhentelse af materiale i sagen er omfattet af retsplejelovens § 746. Det er politiet, der skal efterforske sagen i forhold til sigtelsen, og politiets nægtelse af at efterkomme forsvarers begæringer i den anledning kan indbringes for retten. Dette kan der ikke herske tvivl om.

Også i henhold til den sideløbende udleveringssag mod [Sigtede] kan forsvarer begære nægtelse af efterforskningskridt indbragt for retten. Det er Justitsministeriet, der træffer den endelige afgørelse vedrørende udleveringsspørgsmålet, men det følger af udleveringslovens (lovbekendtgørelse nr. 833 af 25. august 2005 om udlevering af lovovertrædere) § 12, at det er politiet, der skal foretage den undersøgelse, der skal afgøre, om betingelserne for udlevering er opfyldt. Det er anført direkte i denne lovs § 12, at retsplejelovens 4. bog - herunder således også retsplejelovens § 746 - finder anvendelse i forbindelse med denne undersøgelse. Forsvarer er naturligvis berettiget til at komme med indsigelser omkring, hvorvidt betingelserne for udlevering er opfyldt. Dette er jo en naturlig følge af, at der skal beskikkes en forsvarer for den, der søges udleveret. Til dette formål kan forsvarer kræve indhentelse af sagens materiale og i øvrigt efterforskning.

Således kan nægtelse af forsvarers begæringer om efterforskningskridt i forhold til udleveringssagen indbringes for retten til prøvelse.

At det er Justitsministeriet, der har den endelige kompetence til at træffe afgørelse i udleveringssagen, og at selve denne afgørelse derefter kan indbringes for retten, er i den forbindelse ligegyldigt.

Ad Påstand 2:

Jeg skal ligeledes med henvisning til min påstand om, at min efterforskningsbegæring skal efterkommes for det første henviser til, at **Sigtede** er sigtet for overtrædelse af den danske straffelov, og at det er netop på baggrund heraf, at grundlovsforhøret har fundet sted, jf. tidligere omtalte retsmødebegæring af 6. december 2007, ligesom det er på denne baggrund, **Sigtede** er varetægtsfængslet. Det er således retsplejelovens almindelige regler om politiets efterforskning samt forsvarets rettigheder, der finder anvendelse.

Det materiale, forsvaret på nuværende tidspunkt er i besiddelse af, udgøres alene af en udleveringsbegæring med tilhørende bilag. Der foreligger ikke et egentligt bevismateriale i sagen, idet afhøringsrapporter og politirapporter i det hele ikke forefindes i sagen, men der forefindes alene en rapport fra det amerikanske politi, der "opsummerer" forklaringer afgivet af medsigtede i sagen. For at kunne varetage min klients forsvar i relation til sigtelsen for overtrædelse af straffelovens § 191, er det helt evident, at jeg som forsvarer skal have udleveret en sags bevismateriale, herunder afhøringsrapporter, politirapporter, retsbøger, dombøger mv. i sagen. Det følger klart af retsplejelovens § 729a, stk. 3, hvorefter forsvaret skal have adgang til alt materiale tilvejebragt i sagen. Af noterne til bestemmelsen i Karnov anføres, at "materialet anses for tilvejebragt, hvis den efterforskende politikreds selv har indsamlet det eller har modtaget det fra en anden dansk eller udenlandsk politimyndighed til brug for den konkrete sag." Jeg anmoder så om, at sagsmaterialet indhentes fra USA.

Da nærværende sag på baggrund af en sigtelse for overtrædelse af den danske straffelov skal betragtes helt og aldeles ligesom en sag, der kun ville omfatte materiale udarbejdet af dansk politi, skal forsvaret naturligvis have aktindsigt i alt sagens materiale. Derfor er det ikke berettiget, at politiet nægter forsvaret at få indhentet materialet.

Jeg har fra politiet modtaget et såkaldt "hjælpebilag," der angiver, hvorledes sigtelsen er fremkommet, herunder angivelser af mængder og tidspunkter. Baggrunden for fremsendelse af dette bilag er, at jeg ved gennemgang af sagens nuværende genparter ikke kan se, hvorledes sigtelsen er fremkommet, hvorfor jeg i forbindelse med min anmodning om indhentelse af sagens genparter tillige anmodede politiet om at redegøre for indholdet af sigtelsen. De tidsangivelser, personer og mængder af stof, der er angivet i sigtelsen, fremgår således ikke af det nuværende materiale i sagen, hvorfor det er absolut påkrævet, at jeg modtager det materiale, der danner baggrund for sigtelsen. Jeg kan således på nuværende tidspunkt end ikke vurdere indholdet af de

faktiske oplysninger i sigtelsen mod min klient.

Endvidere i forhold til sigtelsen for overtrædelse af den danske straffelovs § 191, er det afgørende, at jeg modtager kopi af eventuelle plea agreements, proffer letters eller lignende aftaler indgået mellem de medsigtede og den amerikanske anklagemyndighed, ligesom retsbøger vedrørende strafudmålingen for de nu dømte i sagen er af afgørende betydning for sagen. Jeg skal i den forbindelse henvise til Højesterets kendelse i U1982.1027 H.K., hvorefter afgivelse af vidneforklaring fra en person, der havde indgået aftaler med anklagemyndigheden, blev nægtet. Ligeledes skal jeg henvise til den såkaldte "ecstasy-sag" fra Århus (Kendelse afsagt af Byretten i Århus den 20. november 2007 under j.nr. SS 3.3902/2007), hvor Retten afviste at lade anklagemyndigheden føre vidner, der havde indgået plea agreements med anklagemyndigheden, og som havde fået lovet strafnedsættelse på baggrund af deres vidneforklaringer om andre, hvorefter de tiltalte blev frifundet. Det materiale, der blev afgørende for udfaldet af den århusianske ecstasy-sag, var netop disse plea agreements mv. Oprindeligt indgik det nævnte materiale ikke i den århusianske sag, men efter lang tids diskussion herom med anklagemyndigheden blev materialet endelig tilvejebragt, og det endte med at afgøre sagens udfald. Det kan således blive helt afgørende for udfaldet af en straffesag mod **Sigtede**, hvorvidt eventuelle vidner i sagen har indgået aftaler med anklagemyndigheden og fået strafnedsættelse på betingelse om at vidne mod andre i sagskomplekset.

Jeg skal i den forbindelse kort redegøre for, hvad der kan henregnes som "bevis" i en straffesag. Bevismateriale består ikke kun af det materiale, som anklagemyndigheden påtænker at anvende som bevis i retten. I bemærkningerne til L41, 1998/1999 anføres om formuleringen "tjene som bevis" i forbindelse med edition: "At en genstand kan tjene som bevis, indebærer ikke blot, at den kan tænkes at skulle indgå som en del af anklagemyndighedens bevisførelse i retten, men også at den (kun) skal anvendes til oplysning af sagen i forbindelse med politiets efterforskning." Ligeledes i Stefan Hürwitz "Den danske strafferetspleje" side 731: "Den førstnævnte af disse Grupper af disse beslaglæggelsesobjekter er særdeles omfattende, idet "Bevismiddel" maa forstaas som omfattende en hvilken som helst Genstand, der kan tjene til Oplysning ikke blot for Sagens Paadømmelse, men ogsaa for den politimæssige Efterforskning." Endvidere henvises til Kommenteret retsplejelov, bind III, 6. udgave side 187 om beslaglæggelse: "Beslaglæggelse kan ogsaa ske, saafremt den paagældende genstand mv. formodes at have bevisende betydning til fordel for sigtede."

I Karnovs noter til retsplejelovens § 729a, stk. 3 anføres: "Bestemmelsen omfatter både det materiale, som politiet agter at fremlægge i retten og det øvrige indsamlede materiale vedrørende den konkrete sag."

På strafferetsplejens område er det således ikke afgørende, hvorvidt det af forsvaret ønskede materiale konkret kan kædes sammen med de enkelte dele

af gerningsindholdet i de for sagen relevante straffebestemmelser. Der kan alene stilles krav om, at materialet må antages at kunne tjene til oplysningen af sagens forhold. Og det kan materialet klart i nærværende sag, da det som nævnt kan blive helt afgørende for sagens udfald.

For det andet skal jeg fremkomme med følgende bemærkninger til den verserende udleveringssag mod **Sigtede**. Jeg skal dog understrege, at det er min påstand, at imødekommelse af forsvarets begæring skal ske, allerede fordi der er rejst sigtelse efter den danske straffelov, jf. ovenstående.

Det er efter udleveringslovens § 12 politiets opgave at foretage undersøgelse af, hvorvidt betingelserne for udlevering er opfyldt. Til brug for denne afgørelse er politiet selvsagt nødt til at indhente relevant materiale i sagen. Som beskikket forsvarer for **Sigtede** er jeg ligeledes berettiget til i relation til udleveringssagen at anmode politiet om indhentelse af materiale til brug for vurderingen af, hvorvidt betingelserne for udlevering er opfyldt. Politiet har i skrivelse af 21. december 2007 til undertegnede som begrundelse for nægtelse af imødekommelse af min begæring henvist til, at det er Justitsministeriet, der må vurdere, om udleveringssagen er tilstrækkelig oplyst. Dette er direkte forkert, al den stund at kompetencen til at foretage en undersøgelse af, om udleveringsbetingelserne er opfyldt, er henlagt til politiet, jf. udleveringslovens § 12.

I udleveringsloven er angivet betingelserne for at udlevering kan finde sted. Der findes ligeledes i Traktat af 22. juni 1972 med Amerikas forenede stater om udlevering betingelser for udlevering af danske statsborgere til USA. Politiets opgave er således at undersøge, om disse betingelser er opfyldt.

Jeg skal bemærke, at det efter udleveringsloven samt efter nævnte traktat er et krav, at strafansvaret ikke er forældet i hverken USA eller Danmark. På det foreliggende grundlag fremgår det, at udleveringsbetingelserne ikke er opfyldt, allerede fordi der foreligger forældelse.

I udleveringslovens § 3 er anført: "Må det på grund af særlige omstændigheder antages, at sigtelsen... savner tilstrækkelig bevismæssigt grundlag, må udlevering for handlingen ikke finde sted."

I Karnovs noter til denne bestemmelse står anført: Hvis den pågældende derimod til støtte for sin påstand kan henvise til særlige omstændigheder, hvorefter der foreligger rimelig tvivl om den pågældendes skyld, vil der kunne fremsættes begæring om tilvejebringelse af bevismateriale til sandsynliggørelse af skylden, og hvis dette materiale ikke tilvejebringes, eller hvis det findes utilstrækkeligt, vil begæringen om udlevering kunne afslås.

Justitsministeren har i sin tid over for folketingsudvalget fremhævet, at udlevering efter bestemmelsen afskæres i alle tilfælde, hvor der foreligger begrundet tvivl om rigtigheden af den bevisdømmelse, der har fundet sted i det land, som har fremsat begæring om udlevering; det kræves ikke yderligere,

at "særlige omstændigheder" skal tale for, at udlevering nægtes.

Politiet har som nævnt pligt til at undersøge, om alle betingelserne for udlevering er opfyldt, herunder nævnte § 3 i udleveringsloven. Idet genparterne i sagen på nuværende tidspunkt alene består i en udleveringsbegæring og en resumé-rapport udarbejdet af anklagemyndigheden i USA, udarbejdet med det formål at opnå udlevering af **Sigtede**, foreligger der ikke tilstrækkeligt materiale til, at det kan afgøres, om der er fornødent bevismæssigt grundlag for hverken sigtelsen rejst i USA eller sigtelsen rejst i Danmark. Ingen beviser for eksempel i form af afhøringsrapporter eller politirapporter er tilvejebragt af og til politiet i Danmark eller til forsvareren.

Det bemærkes endvidere, at forsvarrets begæring jo som sådan ikke er en begæring om foretagelse af nye omfattende efterforskningskridt, men blot en begæring om, at de allerede udarbejdede afhøringsrapporter og politirapporter mv., som allerede må antages at foreligge i den amerikanske sag, indhentes og kopieres til forsvareren. Henset til, at skadeseffekten ved ikke at indhente materiale, der meget vel kan vise sig at være relevant for sagen, kan være enorm, idet der er risiko for, at en dansk statsborger med et 8-årigt barn udleveres til USA, og omvendt henset til at det værste der kan ske, såfremt materialet indhentes er, at det ingen betydning vil få i sagen, skal materialet da tilvejebringes. Det er dog min opfattelse, at materialet vil have en meget væsentlig betydning til fordel for sigtede.

I traktaten om udlevering indgået mellem Danmark og USA står i artikel 6: "Udlevering skal kun tillades, hvis bevismaterialet ifølge lovgivningen på det sted, hvor den pågældende antræffes, er tilstrækkeligt enten til at begrunde, at der blev rejst tiltale mod ham, hvis den påsigtede lovovertrædelse var begået på det pågældende sted, eller til at dokumentere, at han er identisk med den person, der er dømt i den begærende stat."

I relation til denne bestemmelse bliver det relevant at vurdere, hvorvidt det amerikanske bevismateriale ville kunne medføre en tiltale efter dansk ret. Som nævnt er der på nuværende tidspunkt over for forsvaret ikke forelagt noget egentligt bevismateriale i sagen. Det er netop dette bevismateriale, forsvaret med nærværende begæring ønsker at få tilvejebragt.

Bevismaterialet består angiveligt i afhøringsrapporter af medsigtede og dømte i sagskomplekset. Det fremgår dog tillige af politiets resumé-rapport, at størstedelen af disse personer har indgået plea agreements eller lignende aftaler med den amerikanske anklagemyndighed. Jeg skal igen henvise til kendelsen i U1982.1027 H.K. samt til den århusianske ecstasy-sag, hvorefter det ikke vil blive tilladt sådanne personer at afgive vidneforklaring i en dansk straffesag. Disse sager udgør en klar fast praksis på området, og det er min klare opfattelse, at en sigtelse på baggrund af bevismateriale, der alene består i forklaringer afgivet af personer, der har indgået aftaler med anklagemyndigheden, ikke vil kunne bære en tiltalerejsning, fordi det på forhånd er

klart, at vidneforklaringerne ikke vil blive tilladt. Dermed vil udleveringsbetingelserne ikke være opfyldt, jf. traktatens § 6. Forsvaret må således have ret til at få ikke blot afhøringsrapporterne mv., men også disse plea agreements eller andre aftaler udleveret, så det kan vurderes, om omstændighederne i den verserende sag er de samme som i de to nævnte afgørelser i U1982.1027 H.K og ecstasy-sagen fra Århus, og dermed vurdere om udleveringsbetingelserne er opfyldt.

Endelig skal jeg bemærke, at det af Justitsministeriets brev af 12. oktober 2007 til Nordsjællands Politi, som er anmodningen om undersøgelse i medfør af udleveringslovens § 12, tillige fremgår, at politiet skal vurdere, hvorvidt det vil være mest hensigtsmæssigt at anmode de amerikanske myndigheder om at overdrage sagen til Danmark. Det fremgår endvidere af de amerikanske myndigheders resumé-rapport i sagen, at de ved henvendelse til de danske myndigheder har fået oplyst, at Danmark ikke udleverer egne statsborgere til strafforfølgning. Der kan således være en stærk formodning for, at der, uanset om betingelserne for udlevering måtte findes opfyldt eller ej, ikke vil blive truffet bestemmelse om udlevering. Der vil i så fald skulle føres en straffesag i Danmark i relation til den rejste sigtelse for straffelovens § 191, hvortil jeg allerede har redegjort for, at det af forsvaret begærede materiale naturligvis skal tilvejebringes.

Ved skrivelse af den 25. januar 2008 har anklagemyndigheden blandt andet anført følgende:

Anklagemyndigheden påstår forsvarerens begæring som fremsat ved skrivelse af 9. januar 2008 om indhentelse af supplerende sagsakter afvist.

Anklagemyndigheden påstår subsidiært, at det bestemmes, at der ikke er grundlag for at pålægge anklagemyndigheden at indhente det af forsvareren ved skrivelse af 9. januar 2008 beskrevne materiale fra de amerikanske myndigheder.

Nordsjællands Politi kan fortsat henholde sig til det i skrivelse af 11. januar 2008 anførte, og skal tilføje, at man fortsat ikke finder, at forsvareren via retten kan pålægge politiet at tilvejebringe sagsakter til brug i udleveringssagen, så længe Justitsministeriet ikke har truffet afgørelse i sagen, og dermed ikke er indbragt for retten.

Nordsjællands Politi finder heller ikke, at forsvareren via retten kan pålægge politiet af iværksætte efterforskning i anledning af, at sigtede er frihedsberøvet under udleveringssagen på grund af risiko for undvigelse og modarbejdelse af sagen.

Iøvrigt henviser anklagemyndigheden til, at det ikke af forarbejderne til udleveringsloven fremgår, at det har været tilsigtet, at der skal ske en fuldstændig prøvelse af beviserne for den mistænkte/sigtedes skyld i forbindelse med afgørelsen af udleveringspørgsmålet. Det fremgår alene, at man skal

påse, at der ikke foreligger forhold, der taler mod udlevering.

Forsvareren gør gældende, at det ikke af de udleverede agter fremgår, hvorledes den i grundlovsforhøret anvendte sigtelse er fremkommet, og at sigtelsen ikke kan udledes af sagens bilag. Det gøres videre gældende, at sagens forhold er forældede.

Anklagemyndigheden bemærker i den forbindelse, at forsvareren har modtaget kopi af udleveringssagens akter, herunder et ringbind blandt andet indeholdende de fra de amerikanske myndigheder udleverede politirapporter. Sigtelsen fra grundlovsforhøret er - af hensyn til den danske retsplejelov - en konkretisering af den amerikanske tiltale. Konkretiseringen er foretaget i et sigtelses-hjælpe-bilag, der er udleveret til forsvareren og konkretiseringen er sket under ekstrahering af den sagsbehandlende amerikanske politibetjents sagsresume og de tilhørende afhøringsrapporter vedrørende de omhandlede vidner. Rapportmaterialet er meget omfattende, og det kan være baggrunden for, at forsvareren ikke har kunnet finde de relevante afhøringer.

For så vidt angår forsvarerens bemærkninger om, "... at det efter udleveringsloven ... er et krav, at strafansvaret ikke er forældet i hverken USA eller Danmark. På det foreliggende grundlag fremgår det, at udleveringsbetingelserne ikke er opfyldt, allerede fordi der foreligger forældelse", kan det oplyses, at dette spørgsmål blev ganske nøje gennemgået under grundlovsforhøret under henvisning til Rigsadvokatens særdeles grundige behandling af dette spørgsmål i en 6 siders redegørelse af 27. november 2007. Forsvareren har modtaget kopi af dette notat, idet det er placeret bagerst i det ovennævnte ringbind.

For så vidt angår forsvarerens henvisninger til nogle bevismæssige kendelser i den omtalte "ecstasy-sag" fra Århus, er det anklagemyndigheden opfattelse, at byrettens kendelser ikke er i overensstemmelse med dansk ret.

Anklagemyndigheden skal afslutningsvist i relation til forsvarerens bemærkninger om, at såfremt strafforfølgningen overføres til Danmark, skal det fulde sagsmateriale fra USA tilvejebringes, bemærke, at såfremt straffesagen måtte skulle gennemføres i Danmark, vil Nordsjællands Politi naturligvis til den tid tilvejebringe samtlige sagens bilag.

Ved processkrift af den 6. februar 2008 har forsvareren anført følgende:

Påstande, som anført i processkrift af 22. januar 2008, fastholdes.

Vedrørende afvisningspåstanden skal jeg først og fremmest henholde mig til det i processkrift af 22. januar 2008 anførte.

Det bemærkes dernæst, at **Sigtede** er sigtet for overtrædelse af den danske straffelovs § 191, og at forsvaret i anledning af denne sigtelse har ret

til at indbringe afslag på sin efterforskningsbegæring for retten direkte i medfør af retsplejelovens § 746.

Nordsjællands Politi anfører, at sigtelsen er en konkretisering af den amerikanske tiltale "af hensyn til den danske retsplejelov." Det følger ikke af den danske retsplejelov, udleveringsloven eller af lovgivning i øvrigt, at en person, der anmodes udleveret til et andet land til retsforfølgning, tillige skal sigtes efter den danske straffelov. Derimod kan en sådan person varetægtsfængsles alene med henvisning til udleveringslovens regler, i dette tilfælde med henvisning til udleveringslovens § 13. Det bemærkes, at jeg netop har haft en sådan sag, hvor en person sad varetægtsfængslet med henvisning til udleveringsloven. Udleveringsbegæringen i pågældende sag kom dog fra et andet EU-land, hvorfor vedkommende varetægtsfængsledes med henvisning til udleveringslovens § 18b, stk. 2, der gælder i udleveringssager inden for EU, medens udleveringslovens § 13 gælder for sager om udlevering til stater uden for EU. Fremgangsmåden er dog helt den samme. Kopi af retsbogen fra grundlovsforhøret fra den omtalte sag vedlægges, som bilag 1.

Når Nordsjællands Politi i stedet har valgt at sigte **Sigtede** efter den danske straffelov, og når **Sigtede** ligeledes er varetægtsfængslet på baggrund af denne sigtelse, har forsvaret naturligvis de rettigheder, der følger direkte af retsplejelovens regler i relation til en sådan sigtelse, herunder retsplejelovens § 746.

Det bemærkes endvidere, at retsplejelovens § 746 også gælder i sager om udlevering, jf. udleveringslovens § 12. Forsvaret kan derfor naturligvis også indbringe sin efterforskningsbegæring for retten i en udleveringssag. At der er mulighed for domstolsprøvelse af Justitsministeriets senere afgørelse om udleveringsspørgsmålet, er i den forbindelse ligegyldigt, da Justitsministeriets afgørelse efter udleveringslovens § 15 fremkommer efter den undersøgelse, politiet skal foretage, og hvorunder forsvarets rettigheder i forbindelse med denne undersøgelse, herunder retsplejelovens § 746, finder anvendelse, jf. udleveringslovens § 12 og § 14.

Med hensyn til undertegnedes anmodning om indhentelse af alt materiale i sagen fra USA, bemærkes først og fremmest, at dette naturligvis skal tilvejebringes til brug for forsvaret i forbindelse med sigtelsen efter straffelovens § 191. Dette er Nordsjællands Politi også enig i, jf. Nordsjællands Politis "svarskrift" af 25. januar 2008, side 2, sidste afsnit. Når sigtelsen er rejst, skal materialet i relation hertil selvfølgelig tilvejebringes.

Det er forsvarets klare opfattelse, at der ikke kan ses bort fra sigtelsen efter den danske straffelov, når denne nu er rejst, hvorfor materialet allerede af den grund skal tilvejebringes, men også i forhold til udleveringssagen isoleret set, skal materialet tilvejebringes. Om end en fuldstændig prøvelse af beviser for sigtedes skyld muligvis ikke er forudsat i forbindelse med en udleveringssag, så skal udleveringslovens betingelser for udlevering naturligvis

være opfyldt, og herunder bliver beviserne naturligvis relevante.

Det skal i den forbindelse understreges, at der ikke foreligger afhøringsrapporter eller beviser i øvrigt mod **Sigtede** i det nuværende materiale. Nordsjællands Politi anfører, at der foreligger afhøringsrapporter som tillæg til sagsresume fra den amerikanske anklagemyndighed, men dette er ikke korrekt. Der foreligger et sagsresume fra den amerikanske anklagemyndighed, hvori nogle forklaringer summarisk er gengivet, men det fremgår direkte af resumeet, at der alene er tale om sammendrag af forklaringer, og at der ikke er tale om ordret gengivelse. Dette fremgår eksempelvis af sagsresumeet, den danske oversættelse, side 220 linie 5-7 om **P1's** forklaring og ligeledes side 226, 233, 237, 244, 255, 262, 275, 281, 293, 307 og 314 vedrørende andre implicerede i sagen. Endvidere fremgår det på de ovennævnte steder, at forklaringerne er afgivet under "en begæring om fortrolighed," og forsvaret skal naturligvis have adgang til at undersøge, hvad dette nærmere omhandler, herunder om der er givet løfter med videre, der efter dansk ret ville medføre afskæring af beviserne, således at der ikke ville kunne gennemføres en straffesag i Danmark på baggrund heraf. I så fald er udleveringsbetingelserne ikke opfyldt, jf. undertegnede processkrift af 22. januar 2008, side 7.

Person 1 (P1)

Med hensyn til forældelsesspørgsmålet, så er det et krav, at strafansvaret ikke er forældet efter hverken danske eller amerikansk ret. Der foreligger en redegørelse fra Rigsadvokaten, der som bekendt er en del af anklagemyndigheden, og som argumenterer for, at der ikke skulle være indtrådt forældelse efter dansk ret, hvorom bemærkes, at forsvaret ikke er enig i Rigsadvokatens vurdering af dette spørgsmål.

Efter forsvarets opfattelse er der indtrådt forældelse efter dansk ret. Der er efter forsvarets opfattelse tillige indtrådt forældelse efter amerikansk ret, og det eneste, der er anført i bilagsmaterialet herom, er en oplysning fra den amerikanske anklagemyndighed om, at de ikke mener, der er indtrådt forældelse. Men i henhold til amerikansk ret er forældelsesfristen 5 år, og denne frist er først afbrudt ved tiltale af 21. marts 2003, og den sidste handling angivet med dato, der beskrives for **Sigtedes** vedkommende, skulle være den 16. marts 1998.

Vedrørende spørgsmålet om indhentelse af plea agreements med videre, har Nordsjællands Politi anført, at man ikke finder, at byrettens kendelse i den århusianske ecstasysag er i overensstemmelse med dansk ret. Det er en påfaldende udmelding, eftersom kendelsen er i overensstemmelse med Højesterets kendelse i U1982.1027H.K., der fastlægger dansk ret på dette område, og som ikke siden er ændret i praksis. Uanset hvad Nordsjællands Politi måtte mene om den århusianske ecstasysag, kan ingen benægte, at de indhentede plea agreements med videre fik helt afgørende betydning for udfaldet af den sag, hvorfor de selvfølgelig er af lige så vigtig betydning i nærværende sag. Dette både i relation til sigtelsen efter den danske straffelovs § 191, samt i relation til udleveringssagen, jf. mit processkrift af 22. januar

2008, side 8

På denne baggrund fastholdes min begæring af 9. januar 2008.

Jeg skal i øvrigt bemærke, at Nordsjællands Politi har navngivet deres seneste processkrift som "svarskrift," hvortil jeg skal påpege, at Nordsjællands Politi efter egen anmodning fremkom med første skriftlige indlæg (af 11. januar 2008) i sagen og efterfølgende har afgivet processkrift af 25. januar 2008, som må betegnes som replik, hvorfor Retten kan træffe kendelse på foreliggende grundlag.

Retten skal udtale:

Det kan umiddelbart lægges til grund, at anklagemyndigheden i forbindelse med behandlingen af udleveringsbegæringen fra de amerikanske myndigheder tillige har valgt at sigte **Sigtede** for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1, 2. pkt. og § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., jf. § 88, stk. 1, 2. pkt. til dels jf. § 23, og at **Sigtede** som følge heraf siden den 6. december 2007 har været varetægtsfængslet både i medfør af udleveringslovens § 13 og i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1 og 3.

Under henvisning hertil samt under henvisning til det af forsvareren anførte finder retten, at anklagemyndigheden i medfør af retsplejelovens § 746, stk. 1, skal imødekomme forsvarerens begæring af den 9. januar 2008 om foretagelse af yderligere efterforskningsskridt herunder indhentelse af yderligere materiale fra de amerikanske myndigheder, således at forsvareren herved har mulighed for at varetage sin klients forsvar, både i relation til sigtelsen for overtrædelse af straffelovens bestemmelser og i relation til udleveringsbegæringen, hvorfor

bestemmes:

Anklagemyndigheden skal imødekomme forsvarerens begæring af den 9. januar 2008 om foretagelse af yderligere efterforskningsskridt herunder indhentelse af yderligere materiale fra de amerikanske myndigheder.

Sagen udsat.

Retten hævet.

Dommer 1